

Expoziție cu ștaif

Înainte de toate:

Decorul: O expoziție compozită, mult trâmbițată în media, reprezentând deopotrivă, sculptură, pictură și arta grafică. Din acest amalgam de arte vizuale, nu avea cum să nu se nască partipriuri, falii artistice luate în sens generic și nu în ultimul rând încălecări ori descălecări de orgolii.

Personaje deocamdată: N - Narator - omul care suportă orice.

B - Căldăraru Magdalena Ornela zisă Bizica, o mlădioasă jună care s-a oprit brusc la treizeci și nouă de ani și câteva luni (vreo două sute patruzeci și ceva).

P - Cărbunescu Sevasta Traviata zisă Păpușica, o fostă frumusețe, care nu vrea să abandoneze nici în ruptul capului poziția de jună primă; spre a treia „viguroasă” tinerețe.

C - Credulul (adică eu), cel îmbârligat de cele de mai sus și nu numai, spre a cumpăra, musai, măcar ceva din marile „capodopere” expuse, evident „capodopere universale” ale expozanților.

Cum am ajuns în această poziție? Este urmarea unei insistente invitații, de la o cunoscută prezență bucureșteană (pot spune binecunoscută) spre a mă afla în mod fizic prezent la o „complexă expoziție de pictură, sculptură, grafică”, în fine, o îngemănare fericită (spunea interlocutoarea) a atâtor stiluri de artă. Eu, stingher printre cei hârșiți în asemenea manifestări care vin să umple un fel de cunoaștere în materie (spun ei). Cei prezenți, doar spre a fi văzuți (eventual și de ceva media dacă se întâmplă să fie pe acolo). Iar preopinienții, într-un anume sens, organizatorii care-și prezintă creațiile, să-și mai amintească și semidoctii de pe aici de existența lor, ca artiști, care își expun obiectele îndeosebi peste hotare (ăsta ar fi visul lor).

Prima - doamna Scrântescu Corcodel Elis (S. E.) expozantă de tablouri (așa zisă pictură).

Tot o fostă „jună primă” precum celelalte, profund aferată. Merge pe la fiecare, îndemnându-i să-i contemple tablourile, îi stimulează să se extazieze în fața „capodoperelor” sale. Spune: - Au fost expuse la New York, Londra, Paris, Viena, Tokyo etc., multe dintre ele cu eticheta de „rezervat”. De fapt o mică stratagemă comercială, inutilă într-un anume sens; adică pentru cei care cunosc acest vechi truc.

Hartistul - Hanibal Cărbunoiu Călătorescu (H. C.) - răspunzător de sculpturi. Un individ super gras, mai mult lat decât înalt, care e mai bine să îl sari decât să îl ocolești. Cu barbișonul aferent, plin de nădușeală și bube pe față, încearcă să capteze atenția auditoriului. Își ia avânt și-și începe perorația.

- Aveți sub pleoapele dvs. atât de cunoscătoare cea mai vastă desantare artistică de pe planetă, de fapt din această secundă de pe Terra.

Formule mixindrlice ce vă excită retina și subconștientul (cred că-l aveți!) nu pot face corp comun decât cu sinapsa simțurilor primare, care strivesc metaforic spiritele alese, în devenire ori deja formate.

- Vedeți în această prezentare eclectică o formă devolativă a excrescențelor meditativ introspective (se tamponează de sudoarea excesivă, îndreptându-și papionul) pe care egosul autorului a încercat să-l domine printr-un libidou autarhic, convulsiv, neînregimentat unor dogme anacronic dominativ retrograde.

Dacă este să mă refer la colega mea, dna Scrutescu, (Vă rog domnule - Scrântescu!) vă îndemn să priviți aceste tușe de culoare, penelul curge magnific spre oniric, spre zonele pudic violative cu reflexe în banalul carnalo-bahic. Ori aceste forme sculpturale aflate într-o magnifică stare de latentă descompunere... Este întrerupt.

P - Bravo, bravo! Superb, cu câtă masculinitate revărsată spre feminin prezentați aceste produse.

H. C. - Nu știu cine sunteți doamnă... domnișoară... nu are niciun fel de importanță; dar vreau să mă ascultați în continuare, deoarece am suficiente argumente de critică artistică spre a despuia, de fapt a beli în sens metafizic, fiecare dintre aceste piese unicat.

B - Frumos și doct ați prezentat la modul general această unică expozițiune, dar, este cazul să mai auzim și alte păreri (și face o piruetă rapidă în jurul axei, de i se văd - intenționat - pulpițele, odinioară foarte vesele).

P - Da! Acum m-am convins că aici ne aflăm într-o lume bună. Se vede treaba că ne-au adunat într-

un soi de încrocofilie ori de încocostârcire, benefică extazului nostru lăuntric. Vă spun sincer că juisez în fața acestor capodopere care topesc eul meu dominativ.

S. E. - Eu deocamdată nu mă pot exprima, m-a podidit plânsul la auzul elogiilor ce le-ați adus (își șterge o iluzorie lacrimă, bine ticluită ca să impresioneze).

N - O lume cosmopolită în care fiecare vrea să pluseze asupra valorii exponatelor. Și pentru cine? Pentru creduli, pentru cei care vor fi „obligăți” mental să cumpere aceste bazaconii.

P - Mă uit la aceste forme, sculpturale, cu tente anusoide, care îmi umplu sufletul meu tern, și adesea fără rost, de o voluptate circumspect sinusoidală.

B - Draga mea, eu știu că nu ai avut nicio tangență cu matematica, așadar, las-o mai moale cu sinusoidală, că asta e o altă problemă. Iar cu circumspecția, ori cu circumscizia, nu ai cum să le controlezi.

P - Din ce cauză fato?

B - Pentru că au o directă legătură cu menopauza sau metempsihoza.

P - Auzi, lasă asta cu bufeurile că cu balerina ta ai cam dat-o în bărci; lasă-ți șlapii afară că nu mai poți de mult să te învârti pe poante. Hai „Maia Plisetkaia” lasă bara că-ți tremură genunchii.

B - Să o crezi tu, am un „antrenor” sub treizeci, care mă adoră. Mă alintă că aș fi între bunica și mama lui, mai apropiată de prima.

Auzi ce flatare îmi adresează!?

E un macho adevărat, mă înnebunește, mă freacă la bare, greutăți, mă aleargă pe bandă, în fine, e un nebunatic.

P - Și mai departe, ce-ți face?

B - Ești chiar indiscretă!

S. E. - Fetelor, cam de ce am venit noi pe acilea...?! Oricum nu pentru cuceririle noastre, ci pentru cultură. Ați cam înțeles despre ce ar fi vorba?

N - Se așterne o tăcere stânjenitoare. Fără a băga în seamă încrâncenările celor două, H. C. prinde un moment spre a-și continua ditirambele.

H. C. - Ei, acum suntem la o înflexiune istorică. Se întâlnește în sfârșit arta materială cu clamația egosului. Iată cum se devoalează latura introspectivă, cucuribosciană, pantagruelic aplicativă și nicidecum acea degringoladă abscons purgativă. Contemplați aceste superbe sculpturi (de fapt niște anoste pietre superficial prelucrate), se vede treaba că în demența creației, le-am sodomizat în sens artistic, astfel că par, ca figuri, cu ochii, ipotetici, ieșiți din orbite.

Nu vi se pare? (Și râde sarcastic, satisfăcut de modul lui super inteligent de portretizare).

Modul de finisare, urmează o linie caligulică, devine de un macro cefal organic intrinsec legat de arta creației.

Nu pot să închei, decât, atribuind acestor magnifice exponate, focul lăuntric al Gheenei ce aduce ineluctabil în derizoriu ori în sublim, efortul uman de a se distanța, fără nicio șansă, în demiurgicul destin al creatorului (a se înțelege cu c - mic),

B - Am ascultat cu atenție maximă, cu satisfacție desăvârșită și cu smerenie acest scatofagic discurs asupra artei, în general, dar mai ales, pe concretul convulsiv prezent aici.

Vine să-mi trezească convingerea mea himenală, că arta, dar mai ales expozeul d-lui, plin de clăbuc admirativ asupra acestor piese, anacronic prezentate ce reprezintă repere pentru viitorime. Apauze!!

H. C. - Plusează. Priviți acest chip (prezentând o arătare diformă) alcătuit în maniera lui Fidas ce dăltuiește pe circumvoluțiunile fiecăruia forma unui falus arțăgos. De ce arțăgos și nu placid? Pentru bunul motiv că figura prezentă în standul următor completează cu prisosință această percepție proiectând o palidă imagine a autorului; de fapt, e imaginea palidă a autorului.

[Ochii extaziați ai auditoriului feminin, s-au injectat instantaneu de pasiuni de mult uitate].

xxx

Aceleași personaje și nu prea.

H. C. s-a „topit” ușurel spre o altă „zonă” unde câțiva picoli cărau niscava bunătați pentru ospățul de după.

Pe măsură ce platourile soseau le și lua în primire.

Apare un alt personaj, lipsă până acum, și anume graficianul, că pe acolo și-a agățat și el ceva lucrări, Cinteză Beniamin de Bergamo (C. B.).

Neștiind pe cine reprezintă, venind cu o remarcabilă întârziere este luat din scurt.

B - Dumneata cu ce treabă pe aici?

C. B. - Păi pentru ceva lucrări d'astea, pe care le-au agățat pe pereți.

B - Adică care lucrări? Să le prezinți, ori să le cumperi, ca să știm cum stăm și cum discutăm, așa ca un preambul.

N - C.B. - Un personaj uscățiv, înalt, cu ochelari de mare dioptrie, cu păr abundent ce „cade” într-o coadă de cal pe spate, cu o față zbârcită mult prea devreme. Probabil consumator de licori tari, deoarece îi cam tremură mâna, nu neapărat de la acul de gravură.

C. B. - Păi eu sunt, ca să zic așa, dacă nu primul ori al doilea, măcar al treilea expozant! (Și râde așa ca pentru el, cu o largă gură, că de n'ar fi avut urechi, s-ar fi întins răsul până la ceafă).

N - Simțind un pericol legat de o viitoare, posibilă, valorificare a productelor, intervine S. E.

S. E. - Doamne, cum ți se spune dumatăle, puteți să prezentați acestui ilustru auditoriu semnificația lucrărilor, aflate acum, dintr-o stânjenitoare defecțiune tehnică, într-o totală penumbră, pentru motivul ca nu ați avut minimul respect de a veni la deschiderea vernisajului!?

C. B. - Priviți cu ochii dumneavoastră personali cele peste patruzeci de lucrări, mai exact patruzeci și trei, și care au un numitor comun, ca să ma exprim așa.

P - Care ar fi acela, suntem curioși cu toții, că până acum am auzit doar tâmpenii.

C. B. - Mai întâi scula mea principală (apar ochi întrebători din public), acul de gravat (s-a mai domolit interesul), l-am plimbat în demența mea creativă spre teme mai degrabă actuale, cu conotații socio-umane universal stroboscopice.

- Priviți aceste involburări de ape, pe o creație, pe o alta involburări de valuri și în fine involburări de gânduri, exprimate succint într-o involburare planetară. Le puteți remarca în toate aceste lucrări ale mele. Absolut toate sunt aproape vândute cu fix 500 € bucata, fără tocmeală, fără chitanțe ori alte mofturi, așa ca să n'avem îndoieli ori dezdoieli.

B - Doamne, sunteți foarte tranșant, dar pe aici sunt și ceva, dacă e să mă exprim feministic (de fapt eufemistic), ale altor două stiluri prezente: pictură sleș sculptură, pentru care ar fi trebuit să vă aplecați cerebelul corodat cu ceva cuvinte.

- Că oricum ați ratat deschiderea, asta dovedește un fel de desconsiderare a auditorului narcozat. Nu cred că ați pierdut avionul ori trenul de la Caransebeș spre București ori ați făcut autostopul pe DN1.

C. B. - Măi amor neprihănit, inimă zburdalnică aflată în repaus, cred că nu știi cine sunt eu, ce reprezint eu, care e dimensiunea cocârlimii mele așa cum se cade.

B + C - Adică cinetelea ești, măi păsărică?

C. B. - Doamnelor, Cinteză Beniamin de Bergamo! Eu sunt organizatorul. Eu am plătit tot, inclusiv dejunul artistic de alături, unde un grăsan se îndoapă deja cu felurite bunătați. Iar eu am un drept exclusiv comprehensiv absolut și de netăgăduit asupra acestei etalări abjecte de obiecte corcodelice matisate într-un tubercul creator aflat în centrul inflexiunilor semiotice ale plexului devolutiv incestuos pozitiv al purgatorului creator.

- Așa că voi va trebui să așteptați ceva timp, să trozniți ceva bomboane agricole, pe gingiile voastre și apoi să expectorați aprecieri. Voi veți sta deoparte, ca niște fufe culte pentru ca eu să licitez, eventual să vând spre a-mi scoate ceva din pârleală, asta să vă fie clar!

N - O difuză rumoare dar și un fel de consternare se așterne peste o bună parte dintre cei prezenți. Stânjeneala aproape generală este luată din scurt de Bizica și Păpușica, care aproape simultan îl apostrofează scurt.

- Oi fi matale organizator așa cum zici, dar aici e debandadă.

P - Mai întâi doamnele Păsărică (pardon, Cintezoi) că, ca organizator, ai pus

o panaramă să „taie” bilete la intrare, iar banii îi bagă în geanta ei personală.

- Apoi ai ciugulit și pe expozanți de ceva euroi, ca un bagabont artistic ce ești. Și, în fine, „masa” ta bogată e formată din pișcoturi, sărățele, licori ieftine și câteva sticle de țuică second hand, care pute de la o poștă.

- În consecință te sfătuim să-ți iei zborul până nu dăm un anume telefon, care să vină mascații și să-ți sară fulgii. Hai, go, go...!

N - C.B. - Privi năucit la potopul de acuzații ce i se aduceau, fără îndoială adevărate și, care dintr-un câștigător pe linie, a ajuns să plece cu coada între picioare, lăsând baltă tot, nu înainte de a o lua de aripă pe panaramă cu sacoșa de bani cu tot.

XXX

N - În sfârșit, s-au cam liniștit cei prezenți, că „infractorul” care era cât pe ce să le strice treburile a fost ușuit și iată că a venit și vremea, timpul, în care să se realizeze, materializeze scopul acestei adunări artistice (era să-i spun adunături).

Intră cu pieptul (pântecos la propriu) în față Păpușica.

P - Acum, după ce cu toții am consumat și ceva licori (a se înțelege țării), putem vedea într-o altă lumină „capodoperele” agățate pe pereți, nu-i așa? Oricare dintre ele vă pot împodobi apartamentele și însenina viața voastră fără sens, care de acum încolo chiar are...

B - Ce are, soro?

P - Are, căci avem în mijlocul nostru un mare om, un demiurg, căruia ar trebui să-i așezăm la picioare un soclu de marmură pe care să-l înțepenim. El este prin profilul lui un Socrate, un Diogene, în fine, un mare, nu-mi vine în creieri altceva mai bun să-l ademenesc cu flecăreala mea.

Și continuă: - Este eruditul, magnificul, cel care este un exemplu de devotament cu sintagme pernicioase paludistice, capabil să răstoarne din temelii orice formă imbecilă de claustrare exhaustivă.

Vi-l prezint pe domnul Trămbăloiu Gavrilescu Victor, pe scurt TGV (un celebru tren francez).

- Ca cunoscător în ale artei și ca mec - cena, cu toții suntem convinși că va achiziționa în corpore aceste produse super sofisticate prezentate într-o suspectă penumbră mistic retrogradă.

Între timp apare și Hanibal Cărbunoiu Călătorescu (H. C.), cam tuflit de oarecări licori alcoolice inferioare și, simțind că se pune ceva la cale, intervine în sistem.

H. C. - Carevasăzică ați început licitația și pă mine m'ați lăsat ca prostu' d'oparte?!

P - Domnu' Canibal, noi am făcut doar încălzirea, nicidecum nu am început tembelizarea privitorilor. Așa că poți, dacă mai ești capabil, să-ți prezinți și să licitezi panaramele de sculpturi!

H. C. - Hâc! (urmată de o lungă râgâială). Acilea văd că sexul slab, era să-i zic frumos dar nu e cazul, a luat frâiele bisnisului în labele lor delicate. Mă înclin, dar imediat mă și răzvrătesc. Cum adicătelea, acilea e numai pictură de vânzare, sculpturile mele unde ar fi în licitație?

S. E. - Intervine împăciuitorist.

- Trebuie să recunoaștem că fiecare în patima lui are o valoare pe care evident nu trebuie să i-o persiflăm, ci dimpotrivă, suntem datori să i-o ținem sus și tare, ca arta fiecăruia să fie tot timpul în erecție.

H. C. - Tare, tare cucoană! Se vede că mâna dumată a mângâiat pensula cu multă dibăcie.

P - Ar cam fi cazul să trecem la partea a treia, că ne cam presează timpul.

Domnule TGV - plimbați-vă dioptriile pe aceste minunate arătări artistice, atingeți măcar una pe care să v-o împachetăm.

H. C. - Adică de ce una și nu pe toate, că am auzit că are bani căcălău.

P - Îi șoptește la ureche lui H. C.: După ce că ești mangă, mai ești și tâmpit. Trebuie luat cu binisorul, îl mulgem pe rând așa cum oaia stă ca proasta în lactație și apoi îl lăsăm baltă; ai înțeles?

H. C. - Hai fă c'am priceput!

P - Așa deci domnu' TGV - ia să vedem, ce ne place nouă?!

Apoi îl prinde în continuare și Bizica și după un colț îi face semn, nici mai mult nici mai puțin decât Cinteză Beniamin de Bergamo, care s-a deghizat între timp spre a urmări licitația, trăgându-l deoparte.

- Bă neamule, lasă baltă colcăiala de aici, că panaramele astea și-au pus în cap să te lase lefter. Hai cu mine la o băută.

Mi se adresează mieros, în același timp discret și la ureche.

- Ați făcut deja o incursiune în artă, parcurgând cu acuratețe curbele lăsate de scula mea (punând accent de fiecare dată doar pe cele trei litere). Am nevoie (mă strânge de mână și mă mângâie provocator) de o încurajare că nu mă descurc.

Lasă-le baltă pe curvele astea că te încurcă. Lasă să se înțeleagă că dacă îi voi achiziționa ceva sculpturi mă va aștepta la el acasă așa.... ca o încurajare.

Trebuie să fiu atent la derularea ultimelor secvențe, așa că mă detașez spre a mă descurca în hățișul de provocări.

Zis și făcut, TGV părăsește pe șest adunarea.

P - Dragele mele, unde s-a ascuns derbedeul ăla de mecena, că ne-a cam lăsat cu ochii'n soare. Și cu portofelele goale.

D - L-am urmărit îndeaproape, da cred că s-a dus ca să se, ca ce te interesează pe tine?

P - Bă trăznito, fără ăsta suntem falite.

B - Ei draci!

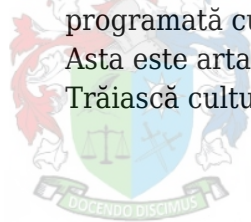
P - Păi cu ce o să plătim sala și celelalte?

S. E. - Fetelor, hai să ne ușchim de aici, fără scandal, lăsăm totul baltă, că oricum nu au nicio valoare, și ușurel ne facem nevăzute.

N - Toată lumea se resipește pe șestache, „operele” rămân în expoziție și astfel o mare manifestare, programată cu surle și trâmbițe, se îneacă într-o golănie.

Asta este arta, se înalță ori se scufundă într-o zonă fecaloidă.

Trăiască cultura!



INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
FLORIAN LAURENȚIU STOICA
*Independența
prin Cultură*